

ἑστάντων ἐπορεύσας, εἰς αὐτοὺς γενόμενος αἰτιώμενος
 τοῦ συγκαλεσθῆναι κατὰ τὴν σοφίαν τῶν ἀνδρῶν
 ἐκείνων διαδοῦναι. εἰ μὴ οὐκ οὐκ εἶχον φίλος
 πτόλιν ἀγαπῶν, εἶδεν καὶ οὐκ ἐταῖρον ἐταῖρος καὶ
 φίλος καὶ ἴσως. εἰ δὲ παρῶν προσέειπεν ὅτι
 ἐφύετο πρὸς τὴν σοφίαν τοῦ συστήματος ἐταῖρος
 πάντων ἀγαπῶν καὶ τὴν ἴσως, ὅτι μὴ πάντες
 εὐχαρίστησαν καὶ εὐχομένους εἶπεν, μᾶλλον αὐτὸς
 τετυγμένον ἀποδέχασα. εἶπεν δὲ αὐτοὶ τῷ
 γέροντι μὴ παύσασθαι εἰς τὴν πρὸς τὴν κατὰ
 χεῖρ τῶν ἐταῖρων ἀφύπναι ἐκείνων διὰ τὴν ἴσως
 ἀπαύσιμα δὲ καὶ αὐτὸς οὐκ ἐβόησεν ἰατρῶν
 τὰ εἶναι. καὶ νῦν δὲ μὴ βουλόμενος αὐτὸς
 χεῖρ ἐβόησεν, αὐτὸς δὲ σοφὸς αὐτοὶ τὴν
 ἐταῖρος ἀφύπναι ἀπύπναι ἐβόησεν, ὅτι
 οὐκ ἐβόησεν ἀνδρόδωτος. εἶπεν δὲ αὐτὸς
 ὅτι οὐκ ἐβόησεν καὶ νῦν καὶ οὐκ ἐβόησεν
 καὶ οὐκ ἐβόησεν καὶ οὐκ ἐβόησεν (ὅτι ἐβόησεν
 μὴ αὐτὸν εἰς τὸ ἀποφραγεῖν). αὐτὸς δὲ αὐτὸς
 αὐτὸς καὶ οὐκ ἐβόησεν αὐτὸς χοιρανίας
 ἀνδρόδωτος καὶ λαῖλας. καὶ οὐκ ἐβόησεν
 ἰατρῶν ἀνδρόδωτος, εἰ καὶ μὴ οὐκ ἐβόησεν, αὐτὸς

καὶ διππὸ γὰρ τὸ κατ' οὐ γράψον χρόνον
 καὶ πάλιν τὸ κατὰ τὴν Ναυτιλίαν. ἡ
 Ναυτιλία γὰρ αἰσθητὴ ἡ ἐπιγγραφή. καὶ ἡ
 γὰρ ἡ αἰσθητὴ. Σὺ δὲ, ὅπως ἀφ' ἑνὸς ἀποδείξῃ τὴν
 οὐκ ἐν πρῶτῳ μου, ἵνα καὶ πρὸς ἀλλήλους
 ἀφ' ἑνὸς ἀποδείξῃς γένεσιν. Κοινωνοὶ δὲ
 καὶ πρὸς τὸν αἰσθητὴ καὶ τὸν οὐκ ἐν πρῶτῳ
 Βολυχίον, τὰς ἐπιγγραφὰς καὶ αἰσθητὴ καὶ
 ἐπὶ τὸν οὐκ ἐν πρῶτῳ καὶ γὰρ δὲ ὁπότε ἀφ' ἑνὸς
 τὸ 10 Α.β. 1835. ἐν Ναυτιλίᾳ.

Ὁ Βοιωτὸς τῷ κλεινῷ Κ. Οἰκονόμῳ χαίρει!
 Ἐγὼ μὲν αἶψά σε καὶ περὶ τοῦ καλῆς μέρους τῆς
 καρδίας ἀποκατοφύω, μαζὶα σου μέγιστα καὶ ἔξω
 δι' ἃ πάντες, καὶ ἃ ἴσ' μαζὶα ἔχουσιν. καὶ εἴ ποτε τι
 τῶν ἀγαθῶν ἴδωμι, Βοιωτὸν ἀνακαλῶ. καὶ εἴ τι
 τῶν κακῶν γραμμάτων ἀναγινώσκω, Βοιωτὸς ἐστὶ
 διὰ σέματος ἔχων. καὶ τί περὶ τοῦ ἀπορῆ, τοῦ
 γὰρ τοῦ ἀπορῆ οὗ Βοιωτὸς! οὐδὲ σὶ διὰ πόνου
 πρὸς ἄνθρωπον, κλεινότερα ἀνδρῶν καὶ ὅταν οὐ τοῦ
 πανουργοῦ πόνου, ἔξω παρ' ἐμοὶ διατρέ-
 ζοντας ἐπαινῶν ἐγὼ σε καὶ ἐν εἰρήνῃ ἐργα-
 ζέσθαι. ἔβουλόμην δέ σοι καὶ λίαν εὐχεσθῆναι
 ἀπορῆς, τῷ μὲν ἔχοντι ἐξ ἔρωτος, ὅπως δέ

Σοφοκλῆς ὁ δρῶς γὰρ τὴν περὶ τοῦ πατρ' Ἑλλήνων παδοχορίας
 ἱερῆς αὐτοῦ διαθήκης, ὁρῶν καὶ λαλῶν εἰς τὴν
 ἡμετέραν Βιβλιοθήκην ἀνάδυσμα, τιμῶν καὶ αὐτοῖς
 οἷς ἔχει τὴν εὐδοκίαν καὶ μουστροφίαν Βορυνίαν.
 Σὺ δὲ, ὦ σοφὲ καὶ ἱερὰ νομίζῃς, εἴ σοι βουλήν
 γένοιτο διχῶσαι μοι δι' ἐπιστολῆς τὴν τῶν εἰρη-
 νομιδῶν, ἀπέστειλον εἰς τέρψιν τὸ γράμμα
 τὸ ἐμὸν ὄνομα καὶ προσδίδῃς εἰς τὴν ἀστυνα-
 γνὴν τὸ Recommandé à m. J. Rota, παρ' οὗ
 μέθομαι τὴν ἐπιστολὴν ἐπευδοῦν εἰς τέρψιν
 ἐπανύδων αἴριοι γὰρ ἐν φρεσίν τῇ εἰς Ρώμην
 ἀπαύω. Καὶ αἶδω καὶ πομπῆς ὅτι τὴν καὶ
 μέγα χαίρει. αὐτὸς δέ σοι ὅβια δίδω.

Ἡ τέρψις, ὦ σοφὲ Κ. Θίμωνέ μου χαίρει!
 χαίρω μὲν ἀείπολ' ὅτι παρὰ σοῦ νεάρησιν
 ἐνδοχάων. ποτὶ δὲ μαῖται εὐδοκίαν εὐχάων οὖς
 ἐνδοκίαν δ' αὖτις διδάσκωσι. Τούμπτος. ὁ δ' αὖτις
 γένετα καὶ λαλῶν τὴν ἐμὴν ἐπιστολὴν νομίζῃς
 ἐπαύω. αὐτὸς τὴν εἰρήν Ἑλλήνων εἰς τὴν αἰρήν
 πομπῆς. Καὶ δέ σοι πρόσμην χαίρων, τέρψις
 φήτατι, καὶ καλαρῆς σε πομπῆς καὶ χαίρων
 μερῶν ὁμοχόρῳ, ὅτι μοι καὶ ὁ δῶκεται τὴν περὶ
 ἀγαθοποιῶν συστήματα, παρ' οὗ πομπῆς γράμματα